

апостолскы подбизалъ, страннопріемницы и за
сыромаши-тѣ питателницы си устроилъ; а сега
още молю твон-тѣ сваты старини отче мой,
постарайса да исполнши послѣднѣ-тѣ запо-
вѣдъ реченихъ: “Ище кто хощетъ по миѣ ити да
отвержетса, и возметъ крѣстъ свой и послѣ-
дуетъ ми...”

Тойзи убо мой извѣстъ по-добрѣ да рекъ
Христовъ, да ти бжде благопріятенъ, по Дави-
дово-то реченіе: “оупразднитеса и разумѣнте, ѿ-
къ азъ ѣсмь Богъ...”

Молю та убо отче мой, заради царство-то
и много-то богатство не ще та ускорѣхъ
мон-тѣ словеса, какво-то Христовъ спаситель ка-
за на юношъ-тѣ за негово-то извѣршенство. Е-
то извѣстно ти казвамъ, чи ако презрешъ ты
мон-тѣ словеса, то не са надѣвайте въ тоа жи-
вотъ да ма видите. Миръ убо Божій, и любовь
на сваты-тѣ отцы, и отъ мене грѣшнаго молн-
тва о христѣ Исусѣ господѣ нашемъ.”

Като прѣа старый краль примо-то сыновно,
стана отъ прѣстола си правъ, и като го разгъна
не можа да го прочете отъ жалость, и отъ сла-
зы кон-то са измѣвахъ отъ очы-тѣ му, мало
като са удрѣи прочете го, и са умилн за Бо-
жественны-тѣ му думы. Тутакси даде повѣдѣнїе